

Er kwam geen antwoord. Werkte SOE soms tegen? Vorrink had vernomen dat 'de Wilde' zijn telegrammen wisselde met een militaire dienst in Londen. Dat beviel hem niet. Hij wilde voor zijn politieke berichtgeving en voor de gedachtenwisseling met de regering de beschikking krijgen over een eigen zender en een eigen marconist uit Londen. Hij drong daar op aan in een stuk d.d. 20 februari '43 waarin hij zich aanbood als 'leider van de politieke en burgerlijke informatiedienst'.¹ Het stuk gaf hij aan 'de Wilde'.

Vorrinks wens plaatste Schreieder voor moeilijkheden. Een eigen zender kon Vorrink van hem krijgen, maar een marconist uit Londen was teveel gevraagd: die man zou een eigen zendschema en code meebrengen en dat zou betekenen dat Vorrink behalve via 'de Wilde' ook nog via een eigen zender met Londen in contact zou komen; bovendien: de nieuwe marconist zou stellig van het bestaan van 'de Wilde' vernemen – dat was wel het laatste wat Schreieder begeerde. 'De Wilde' bracht het antwoord over dat z.g. uit Londen ontvangen was: een marconist kon niet gestuurd worden, een zender wèl. Toen Vorrink die zender kreeg (een apparaat uit de voorraad van het *Englandspiel*), zorgde van Tijen, nog steeds niet naar Engeland vertrokken, er voor dat een van zijn kennissen als marconist ging fungeren. Er werd met dit toestel overigens maar één keer heen-en-weer geseind (in contact met een zender die in Den Haag door de *Ordnungspolizei* bediend werd): 'Londen' bevorderde bij die gelegenheid 'de Wilde' tot 'kapitein van speciale diensten' en benoemde van Looi tot 'luitenant'; deze ontving in het vervolg van 'de Wilde' zijn bezoldiging als officier. Nadien was het apparaat dat 'de Wilde' meegebracht had, plotseling 'defect'.

Begin maart toonde 'de Wilde' Vorrink een telegram dat van SOE ontvangen zou zijn: de regering wilde de namen weten van de leden van het Nationaal Comité. Het telegram was door Schreieder gefantaseerd dan wel uitgelokt. Vorrink drong er in zijn antwoord op aan dat de regering het Nationaal Comité 'een schriftelijke volmacht' zou verstrekken; 'hoofden van Nat. Comité zijn', schreef hij verder, 'Koos Vorrink, minister Verschuur, Schouten Rotterdam, minister van Dijk, ir Ringers, bankier Menten.' Het telegram werd door Schreieder aan Londen doorgegeven², de namen werden genoteerd.

Vorrink hoopte op gunstig bericht, maar hem wachtte een teleurstelling: in het telegram dat hij (vermoedelijk) medio maart ontving en waarin hem bericht werd dat zijn voorstellen tot represaillebombardementen op Duitse steden afgewezen waren, kon hij ook lezen dat de regering de situatie in

¹ Collectie-J. J. Vorrink, I h. ² Op 13 maart stuurde SOE de gedecodeerde tekst aan prof. Gerbrandy. (*Enq.*, dl. VII a, p. 163)